

Sygn. akt IV U 66/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2015 roku w Ś.

sprawy z odwołania **A. D. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...) roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I oddala odwołanie;

II oddala żądanie w zakresie kosztów procesu.

UZASADNIENIE

A. D. (1) odwołał się od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...) wnosząc o zmianę orzeczenia i przywrócenie uprawnienia do karty parkingowej; zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych oraz uwzględnienie kosztów poniesionych na dojazdy wynikające z wezwań na komisje do K. i W.; rozpoznanie sprawy pod nieobecność odwołującego się.

W uzasadnieniu odwołania podał m. in., że brak karty parkingowej skazuje go na szukanie odległych miejsc parkingowych (nawet 1-2 km od gabinetu) i ponoszenie dodatkowych opłat za parkowanie, co biorąc pod uwagę jego wiek (76 lat) i ogromne problemy z poruszaniem się uniemożliwia mu dotarcie od samochodu do lekarza. Potwierdzeniu tego jest zestawienie dokumentacji medycznej i wydatków poniesionych na leczenie, leki i dojazdy do specjalistów w latach 2007-2014.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając to m. in. tym, że stopień naruszenia sprawności organizmu A. D. (1) w świetle norm prawnych nie daje podstaw do zaliczenia go do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Zgodnie z przepisami prawa oraz wiedzą medyczną nie zaistniały przesłanki do przyznania punktu 9 wskazań.

Sąd ustalił:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. orzeczeniem z dnia (...) zaliczył A. D. (1) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe; symbol przyczyny niepełnosprawności: 07-S, 05-R a w zakresie wskazań m. in. – orzekł, że A. D. (1) nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze

znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt 7) i że nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust 3 a pkt 1 ustawy z dnia (...). – Prawo o ruchu drogowym (DZ.U. z 2012r. poz. 1137 z późn. zm.).

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z dnia (...) utrzymał w mocy zaskarżone przez A. D. orzeczenie (...) w K. z dnia (...)

Od orzeczenia tego A. D. odwołał się do tut. Sądu.

Dowód:

-orzeczenie z(...) (...) w K.

-orzeczenie z (...). (...) we W.

w aktach (...) w załączeniu.

Biegły sądowy specjalista kardiolog orzekł, że A. D. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, symbol przyczyny niepełnosprawności 07-S. Jest zdolny do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych- samoobsługi, poruszania się i komunikacji.

Dowód:

-opinia biegłego kardiologa k- 30 -31.

Biegły sądowy specjalista pulmonolog orzekł, że można zaliczyć powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności; symbol przyczyny niepełnosprawności

– 07 –S, na stałe. Nie spełnia wymogów ustawowych do orzekania pkt 7 i pkt 9 wskazań.

Dowód:

-opinia biegłego pulmonologa –k. 45-47

-opinia uzupełniająca –k.66.

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne .

Przepis art. 4 Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 roku, Nr 127, poz. 721) stanowi, że:

1) ust. 1 - do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji;

2) ust. 2 - **do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

3) ust. 3 - do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności

do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W zasadzie bezspornym było, że powód od wielu lat cierpi na schorzenia układu krążenia.

Sporne pozostawało, czy schorzenia te uzasadniają zaliczenie go do znacznego stopnia niepełnosprawności oraz, czy stan zdrowia powoda wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt 7 wskazań) a także, czy spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3 a pkt 1 ustawy z 20.06.1997r. – Prawo o ruchu drogowym (punkt 9 wskazań).

Wszyscy lekarze badający powoda dla potrzeb niniejszego postępowania (w (...), we (...) i dwóch biegłych sądowych) zgodnie orzekli, że stan zdrowia powoda z powodu chorób układu krążenia i oddechowego uzasadnia zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe, że nie spełnia kryteriów ustawowych do zastosowania pkt 7 i pkt 9 wskazań.

Dodatkowo biegli sądowi nie rozpoznali u powoda schorzeń ortopedycznych w zakresie kończyn dolnych, co skutkowałoby koniecznością dopuszczenia dowodu z opinii biegłego tej specjalności.

Sąd w całości dał wiarę opiniom biegłych albowiem są pełne, jasne, spójne i wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Ponadto - do opinii biegłego kardiologa powód w zakreślonym mu 14- dniowym terminie nie wniósł zastrzeżeń (k.44).

Przyjąć zatem należało, że zgadza się z ustaleniami i wnioskami opinii biegłego kardiologa.

Do opinii pulmonologa powód wniósł zastrzeżenia ale była to niemerytoryczna nie poparta żadną nową dokumentacją medyczną polemika laika z wysoko wykwalifikowanym specjalistą.

Biegły pulmonolog w opinii uzupełniającej szczegółowo odniósł się do tych zastrzeżeń, wykazując całkowitą ich bezzasadność.

Każdy ma prawo do oceny stanu swojego zdrowia ale zawsze będzie to subiektywna, niemerytoryczna ocena nie mająca żadnego znaczenia. Wyłącznie uprawnienie do oceny stanu zdrowia są bowiem biegli sądowi, posiadający wiadomości specjalne (art. 278§1 kpc). Powód takich wiadomości nie posiada.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron albowiem nie wniosłyby do sprawy niczego nowego, a wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia wyjaśnione zostały przez biegłych (art. 299 kpc).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴§1 kpc oddalono odwołanie.

Sąd oddalił także żądanie powoda w zakresie kosztów procesu. Zgodnie z art. 98 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Strona pozwana tj. (...) we W. w odpowiedzi na odwołanie nie żądał zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

Zatem- mimo iż wygrał sprawę – Sąd nie orzekał w tym zakresie. Ponieważ powód przegrał sprawę – nie przysługuje mu roszczenie o zwrot kosztów procesu (k. 82) i żądanie w tym zakresie podlegało oddaleniu.